ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 22ας Οκτωβρίου 2002 *

Στην υπόθεση Τ-77/02,

Schneider Electric SA, με έδρα το Rueil-Malmaison (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους A. Winckler και É. de La Serre, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους P. Oliver, P. Hellström και F. Lelièvre, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζόμενης από

τη **Legrand SA,** με έδρα τη Limoges (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον H. Calvet, δικηγόρο,

το **Comité central d'entreprise de la SA Legrand,**

το **Comité européen du groupe Legrand,**

με έδρα τη Limoges (Γαλλία), εκπροσωπούμενα από τον H. Masse-Dessen, δικηγόρο,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως C(2002) 360 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2002, με την οποία διατάσσεται ο διαχωρισμός επιχειρήσεων (υπόθεση COMP/M.2283 — Schneider-Legrand),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, N. J. Forwood και H. Legal, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Ιουλίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, σ. 1, διορθωτικό στην ΕΕ 1990, L 257, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 1310/97 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 180, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 4064/89), ορίζει:

«1. Προκειμένου να εξακριβωθεί αν οι συγκεντρώσεις επιχειρήσεων οι εμπίπτουσες στον παρόντα κανονισμό συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, γίνεται σχετική εκτίμηση σε συνάρτηση με τις διατάξεις που ακολουθούν.

[...]

3. Οι συγκεντρώσεις που δημιουργούν ή ενισχύουν δεσπόζουσα θέση, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται σε σημαντικό βαθμό ο ουσιαστικός ανταγωνισμός στην κοινή

αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, πρέπει να κηρύσσονται ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

[...]»

2 Το άρθρο 4 του κανονισμού 4064/89 επιβάλλει στο μέρος ή στα μέρη που αποκτούν τον έλεγχο, ή τον από κοινού έλεγχο, μιας άλλης επιχειρήσεως να κοινοποιούν την πράξη συγκεντρώσεως στην Επιτροπή.

3 Κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 4064/89:

«1. Μια συγκέντρωση, όπως ορίζεται από το άρθρο 1, δεν πραγματοποιείται ούτε πριν από την κοινοποίησή της, ούτε πριν κηρυχθεί συμβατή με την κοινή αγορά [...]

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν παρακωλύουν την πραγματοποίηση δημόσιας προσφοράς αγοράς ή ανταλλαγής που έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, υπό τον όρο ότι ο αποκτών δεν ασκεί τα δικαιώματα ψήφου που συνδέονται με τους συγκεκριμένους τίτλους, ή τα ασκεί μόνον για να διατηρήσει την πλήρη αξία της επένδυσής του και βάσει παρεκκλίσεως, η οποία παρέχεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 4.

4. Η Επιτροπή μπορεί, μετά από αίτηση, να χορηγήσει απαλλαγή από τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν οι παράγραφοι 1 ή 3. Η αίτηση για χορήγηση απαλλαγής πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Για την απόφασή της, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της μεταξύ άλλων τις επιπτώσεις της αναστολής σε μία ή περισσότερες από τις

επιχειρήσεις που αφορά η πράξη συγκέντρωσης, ή σε τρίτους, καθώς και την απειλή που συνιστά η εν λόγω συγκέντρωση για τον ανταγωνισμό. Η απαλλαγή μπορεί να συνοδεύεται από όρους και υποχρεώσεις που σκοπό έχουν να εξασφαλίσουν συνθήκες ουσιαστικού ανταγωνισμού. Απαλλαγή είναι δυνατόν να ζητείται ή να παρέχεται οποτεδήποτε, είτε πριν από την κοινοποίηση, είτε μετά τη συναλλαγή.

[...]»

4 Το άρθρο 8 του κανονισμού 4064/89 διευκρινίζει, ειδικότερα:

«3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μια πράξη συγκέντρωσης πληροί το κριτήριο που ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3 [...], λαμβάνει απόφαση με την οποία κηρύσσει την πράξη συγκέντρωσης ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά.

4. Σε περίπτωση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί η συγκέντρωση, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει, με απόφαση που λαμβάνεται βάσει της παραγράφου 3 ή με χωριστή απόφαση, είτε το διαχωρισμό των επιχειρήσεων ή των στοιχείων του ενεργητικού που συγκεντρώθηκαν είτε την παύση του κοινού ελέγχου ή κάθε άλλη κατάλληλη ενέργεια, προκειμένου να αποκατασταθεί ο ουσιαστικός ανταγωνισμός.»

Ιστορικό της διαφοράς

5 Η Schneider Electric SA (στο εξής: Schneider), εταιρία γαλλικού δικαίου, είναι η μητρική εταιρία ενός ομίλου που ασκεί δραστηριότητα παραγωγής και πωλήσεων προϊόντων και συστημάτων στους τομείς της διανομής ηλεκτρικού ρεύματος, του βιομηχανικού ελέγχου και του αυτοματισμού.

6 Η Legrand SA είναι εταιρία γαλλικού δικαίου ειδικευμένη στην παραγωγή και την πώληση ηλεκτρικού εξοπλισμού εγκαταστάσεων χαμηλής τάσεως.

7 Στις 16 Φεβρουαρίου 2001, οι Schneider και Legrand, σύμφωνα με τις επιταγές του κανονισμού 4064/89, κοινοποίησαν στην Επιτροπή το σχέδιο της Schneider να υποβάλει δημόσια προσφορά ανταλλαγής (στο εξής: ΔΠΑ) για το σύνολο των μετοχών Legrand που κατείχε το κοινό.

8 Κατόπιν εξετάσεως της τροποποιήσεως, η Επιτροπή κατέληξε στο ότι η κοινοποιηθείσα πράξη συγκεντρώσεως ενέπιπτε στον κανονισμό 4064/89 και ότι υπήρχαν σοβαρές αμφιβολίες κατά πόσον αυτή συμβιβαζόταν με την κοινή αγορά και τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

9 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 30 Μαρτίου 2001, απόφαση βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 4064/89, με την οποία κινήθηκε η δεύτερη φάση της διαδικασίας εξετάσεως της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως.

10 Στις 7 Ιουνίου 2001, η Schneider κατέθεσε τους όρους της ΔΠΑ στο γαλλικό συμβούλιο χρηματιστηριακών αγορών (Conseil français des marchés financiers), το οποίο, κατά τη συνεδρίασή του της 14ης Ιουνίου 2001 έκρινε παραδεκτή τη ΔΠΑ. Η θεώρηση της επιτροπής χρηματιστηριακών πράξεων λήφθηκε στις 19 Ιουνίου 2001.

11 Δεδομένου ότι το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89 επιτρέπει την πραγματοποίηση των δημόσιων προσφορών που κοινοποιούνται στην Επιτροπή υπό τον όρο ότι ο αποκτών δεν ασκεί τα δικαιώματα ψήφου που συνδέονται με τους συγκεκριμένους τίτλους, η Schneider υπέβαλε τη ΔΠΑ την 21η Ιουνίου 2001 και την περάτωσε στις 25 Ιουλίου 2001.

12 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 447/98 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1998, σχετικά με τις κοινοποιήσεις, τις προθεσμίες και τις ακροάσεις που προβλέπονται στον κανονισμό 4064/89 (ΕΕ L 61, σ. 1), η Επιτροπή απηύθυνε στη Schneider, στις 3 Αυγούστου 2001, ανακοίνωση των αιτιάσεων όπου συνήγαγε τη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσεως, λόγω της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως, σε ορισμένους τομείς εθνικών αγορών.

13 Στις 6 Αυγούστου 2001, η επιτροπή χρηματιστηριακών πράξεων διατύπωσε γνώμη επί του οριστικού αποτελέσματος της ΔΠΑ που υπέβαλε η Schneider για τους τίτλους της Legrand. Έτσι, η Schneider απέκτησε το 98,7 % των τίτλων της Legrand.

14 Τα μέρη που είχαν υποβάλει την κοινοποίηση απάντησαν στην ανακοίνωση των αιτιάσεων με υπόμνημα που κατέθεσαν στις 16 Αυγούστου 2001.

15 Την 21 Αυγούστου 2001 πραγματοποιήθηκε ακρόαση.

16 Στις 10 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89 [C(2001) 3014 τελικό (υπόθεση COMP/M.2283 — Schneider-Legrand), στο εξής: απόφαση περί ασυμβιβάστου].

17 Κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής:

«Η συγκέντρωση την οποία η Schneider κοινοποίησε στην Επιτροπή στις 16 Φεβρουαρίου 2001, και η οποία της επέτρεπε να αποκτήσει τον αποκλειστικό έλεγχο της Legrand, κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και με τη λειτουργία της Συμφωνίας ΕΟΧ.»

18 Δεδομένου ότι αυτή η απόφαση περί ασυμβιβάστου εκδόθηκε μετά το πέρας της ΔΠΑ της Schneider, η Επιτροπή κοινοποίησε στην τελευταία, στις 24 Οκτωβρίου 2001, δεύτερη ανακοίνωση αιτιάσεων, με την οποία της ανακοίνωνε την πρόθεσή της να εκδώσει απόφαση διατάσσουσα τον διαχωρισμό της Schneider και της Legrand βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 4064/89.

19 Μετά την πρόσβαση στον φάκελο στις 31 Οκτωβρίου και 5 Νοεμβρίου 2001, η Schneider απάντησε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων στις 24 Οκτωβρίου 2001, με υπόμνημα της 7ης Νοεμβρίου 2001. Στις 14 Νοεμβρίου 2001 πραγματοποιήθηκε η πρώτη συνάντηση μεταξύ Schneider και Επιτροπής. Εν συνεχεία, η Schneider διατύπωσε την άποψή της κατά την ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 2001.

20 Κατόπιν αιτήσεως που υπέβαλε η Schneider στις 22 Νοεμβρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 4 Σεπτεμβρίου 2001, απόφαση με την οποία επέτρεπε στη Schneider, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 4064/89, να ασκήσει τα δικαιώματα ψήφου που συνδέονταν με τη συμμετοχή της στη Legrand, με εντολοδόχο που διόρισε η Schneider και σύμφωνα με τους όρους που προέβλεπε η εγκριθείσα από την Επιτροπή σύμβαση εντολής.

21 Στις 10 Δεκεμβρίου 2001, η Schneider και η Salustro Reydel Management, εντολοδόχος, υπέγραψαν τη σύμβαση εντολής.

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Δεκεμβρίου 2001, η Schneider άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου (υπόθεση Τ-310/01).

23 Στις 10 Ιανουαρίου 2002, κατόπιν αιτήσεως που υποβλήθηκε προς τούτο στις 17 Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή επέτρεψε την πρόσβαση της Schneider στον διοικητικό φάκελο της διαδικασίας σχετικά με τον διαχωρισμό των δύο επιχειρήσεων, μερών στην επίδικη συγκέντρωση.

24 Κατά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2002, η Επιτροπή εξέθεσε στους εκπροσώπους της Schneider τις γενικές γραμμές του σχεδίου αποφάσεως με την οποία διατασσόταν η Schneider να αποχωριστεί τον όμιλο Legrand.

25 Στις 18 Ιανουαρίου 2002, η Schneider είχε την τελευταία πρόσβαση στον φάκελο.

26 Στις 22 Ιανουαρίου 2002, η συμβουλευτική επιτροπή συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων αποφάνθηκε επί του σχεδίου αποφάσεως.

27 Με έγγραφο της 25ης Ιανουαρίου 2002, η Schneider υπέβαλε τις τελευταίες παρατηρήσεις της ως προς το εύρος της εκχωρήσεως της Legrand.

28 Με απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2002 (στο εξής: απόφαση περί διαχωρισμού), εκδοθείσα βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 4064/89 και παραληφθείσα από τη Schneider στις 4 Φεβρουαρίου 2002, η Επιτροπή διέταξε τη Schneider να αποχωριστεί τον όμιλο Legrand.

29 Η απόφαση περί διαχωρισμού καθορίζει τις λεπτομέρειες διαχωρισμού των δύο επιχειρήσεων. Ειδικότερα, η απόφαση απαγορεύει στη Schneider να προβεί σε χωριστό διαχωρισμό ορισμένων δραστηριοτήτων της Legrand, εξαρτά από την

προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής τον ή τους αγοραστές της Legrand, απαγορεύει κάθε μεταγενέστερη εκ νέου εκχώρηση ορισμένων δραστηριοτήτων της Legrand στη Schneider και, τέλος, επιβάλλει στη Schneider ύστατη προθεσμία για να πραγματοποιήσει τον διαχωρισμό.

Διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου

30 Με δικόγραφα που κατέθεσε στις 18 Μαρτίου 2002, η Schneider άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως περί διαχωρισμού (υπόθεση T-77/02), υπέβαλε αίτηση με την οποία ζητούσε η προσφυγή αυτή να εκδικαστεί σύμφωνα με την ταχεία διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, καθώς και αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως περί διαχωρισμού (υπόθεση T-77/02 R).

31 Η αίτηση περί ταχείας διαδικασίας έγινε δεκτή με απόφαση του Πρωτοδικείου κοινοποιηθείσα στους διαδίκους στις 25 Μαρτίου 2002.

32 Η συνεδρίαση για τα ασφαλιστικά μέτρα στην υπόθεση T-77/02 R διεξήχθη στις 23 Απριλίου 2002.

33 Κατόπιν αυτής της συζητήσεως για τα ασφαλιστικά μέτρα, η Επιτροπή χορήγησε στη Schneider, αιτήσει της τελευταίας, παράταση της προθεσμίας για την πραγματοποίηση του διαχωρισμού. Κατά συνέπεια, η Schneider παραιτήθηκε από την αίτησή της περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως διαχωρισμού. Με διάταξη της 28ης Μαΐου 2002, ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως T-77/02 R και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων μέχρις ότου εκδικαστεί η κύρια προσφυγή.

34 Με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2002, επετράπη στη Legrand και στα Comité central d'enterprise της SA Legrand και Comité européen του ομίλου Legrand να παρέμβουν στη δίκη προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

35 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, βάσει των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, υπέβαλε ερωτήσεις στους διαδίκους. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν στις αιτήσεις αυτές.

36 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση που διεξήχθη, κεκλεισμένων των θυρών, στις 11 Ιουλίου 2002.

Αιτήματα των διαδίκων

37 Η Schneider ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει στο σύνολό της και, επικουρικώς, εν μέρει, την απόφαση περί διαχωρισμού·

— να λάβει κάθε άλλο απαραίτητο μέτρο·

— να καταδικάσει την Επιτροπή να αποδώσει στη Schneider τα δικαστικά έξοδα και ειδικότερα τις καταβληθείσες απ' αυτήν δικηγορικές αμοιβές και τα άλλα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε όσον αφορά την παρούσα προσφυγή.

38 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τους παρεμβαίνοντες, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να δεχθεί το αίτημά της να εξεταστούν οι εκπρόσωποι της Legrand και του εντολοδόχου ως μάρτυρες·

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τη Schneider στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

39 Η Schneider θεωρεί ότι η έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου συμπαρασύρει εκείνη της αποφάσεως περί διαχωρισμού. Η Schneider ασκεί την παρούσα προσφυγή υπό την προηγούμενη αυτή επιφύλαξη.

40 Η Schneider θεωρεί επίσης ότι η απόφαση περί διαχωρισμού φέρει το στίγμα αυτοτελών ελαττωμάτων λόγω διαδικαστικών πλημμελειών, παραβάσεως της υπο-

χρεώσεως αιτιολογίας, κατά τόπον αναρμοδιότητας της Επιτροπής, παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 4064/89, μη τηρήσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως και, τέλος, λόγω προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως.

41 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, καθόσον η απόφαση διατάσσει τη Schneider να αποχωριστεί τον όμιλο Legrand προκειμένου να αποκατασταθεί ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 4064/89, η απόφαση περί διαχωρισμού προϋποθέτει τη νομιμότητα της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου, της οποίας συνιστά μέτρο εφαρμογής.

42 Πράγματι, η απόφαση περί διαχωρισμού δεν μπορεί νομίμως να διατάσσει τη Schneider να αποχωριστεί τον όμιλο Legrand, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 4064/89 παρά μόνον αν η απόφαση περί ασυμβιβάστου, καθεαυτή, νομίμως αποδεικνύει, σύμφωνα με τα άρθρα 2, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89 και μετά το πέρας κανονικής διοικητικής διαδικασίας, ότι η κοινοποιηθείσα πράξη συγκεντρώσεως θα δημιουργήσει ή θα ενισχύσει δεσπόζουσα θέση που έχει ως αποτέλεσμα να παρεμποδίζει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς ή σε σημαντικό τμήμα αυτής.

43 Όμως, με απόφαση εκδοθείσα αυθημερόν στην υπόθεση T-310/01, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση περί ασυμβιβάστου.

44 Η απόφαση περί ασυμβιβάστου έχει επομένως ως αναγκαία συνέπεια να στερεί νομίμου βάσεως την απόφαση περί διαχωρισμού.

45 Δεδομένου ότι η έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου συνεπάγεται επίσης εκείνη της αποφάσεως περί διαχωρισμού που αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς, η παρούσα αίτηση ακυρώσεως που στρέφεται κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως πρέπει να γίνει δεκτή, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι άλλοι λόγοι που προέβαλε η προσφεύγουσα, ούτε να κριθεί το αίτημα περί εξετάσεως μαρτύρων που υπέβαλε η Επιτροπή.

46 Επομένως, η απόφαση περί διαχωρισμού πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

47 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, εκτός των δικών της εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Schneider, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με τα αιτήματα της προσφεύγουσας.

48 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Legrand, το Comité central d'entreprise της SA Legrand και το Comité européen του ομίλου Legrand, παρεμβαίνοντες διάδικοι, φέρουν τα δικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση C(2002) 360 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2002, με την οποία διατάσσεται ο διαχωρισμός επιχειρήσεων (υπόθεση COMP/M.2283 — Schneider-Legrand).

2) Η Επιτροπή φέρει τα έξοδά της και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων T-77/02 R.

3) Η Legrand SA, το Comité central d'entreprise της SA Legrand και το Comité européen του ομίλου Legrand φέρουν τα έξοδά τους.

Vesterdorf Forwood Legal

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Οκτωβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf